

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 261

fyrtonde årgången

27 augusti 1997

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen

97/C 261/01	Rådets rättsakt av den 26 maj 1997 om utarbetande av konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur	1
97/C 261/02	Rådets rättsakt av den 26 maj 1997 om utarbetande av protokollet om Europeiska gemenskapernas domstols tolkning av konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur	17
97/C 261/03	Förklarande rapport till konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur	26
97/C 261/04	Förklarande rapport om protokollet, utarbetat på grundval av artikel K 3 i Fördraget, om Europeiska unionen om Europeiska gemenskapernas domstols tolkning av konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur	38

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS RÄTTSAKT

av den 26 maj 1997

om utarbetande av konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

(97/C 261/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA RÄTTSAKT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel K 3.2 c i detta, och

efter granskning av Europaparlamentets synpunkter ⁽¹⁾, som framförts i samband med att parlamentet hörts av presidiet enligt artikel K 6 i fördraget.

Rådet,

som finner att medlemsstaterna, för att förverkliga Europeiska unionens mål, anser att reglerna för samarbete vid delgivning av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur är en fråga av gemensamt intresse, som ingår i det civilrättsliga samarbete som avses i avdelning VI i fördraget,

HAR BESLUTAT att utarbeta den konvention vars text finns bilagd och som denna dag har undertecknats av företrädarna för regeringarna i medlemsstaterna,

REKOMMENDERAR att den antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

Utfärdad i Bryssel den 26 maj 1997.

På rådets vägnar

W. SORGDRAGER

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 11 april 1997 (ännu ej offentliggjort i EGT)

KONVENTION

utarbetad på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA i denna konvention, Europeiska unionens medlemsstater,

SOM HÄNVISAR TILL Europeiska unionens rads rättsakt av den 26 maj 1997,

SOM ÖNSKAR förbättra och påskynda översändande för delgivning mellan medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur,

SOM ANSER ATT översändandet av sådana handlingar därför skall ske direkt och skyndsamt mellan de organ som medlemsstaterna utser,

SOM BEAKTAR att det i artikel K 3.2 c i Fördraget om Europeiska unionen föreskrivs att konventioner, som utarbetas på grundval av artikel K 3 i det fördraget, får föreskriva att Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att tolka bestämmelserna i dem i enlighet med sådana arrangemang som de kan komma att bestämma,

SOM ÄR MEDVETNA om Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur och särskilt om bestämmelsen i artikel 25 däri om att den konventionen inte gör någon inskränkning i konventioner som innehåller bestämmelser om frågor som regleras i den konventionen och i vilka de fördragsslutande staterna är eller kan komma att bli parter,

HAR ENATS om följande bestämmelser:

AVDELNING I

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna konvention skall tillämpas då en handling i ett mål eller ärende av civil eller kommersiell natur skall sändas från en medlemsstat till en annan för delgivning.
2. Konventionen är inte tillämplig när adressen till den person som skall delges inte är känd.

Artikel 2

Sändande och mottagande organ

1. Varje medlemsstat skall utse tjänstemän, myndigheter eller andra personer, nedan kallade "sändande organ", med behörighet att översända handlingar i mål och ärenden som skall delges i en annan medlemsstat.

2. Varje medlemsstat skall utse tjänstemän, myndigheter eller andra personer, nedan kallade "mottagande organ", med behörighet att ta emot handlingar i mål och ärenden från en annan medlemsstat.

3. En medlemsstat kan, i samband med den anmälan som avses i artikel 24.2, förklara att den kommer att utse endast ett sändande organ och/eller ett mottagande organ. En federal stat, en stat där flera rättssystem tillämpas eller en stat med autonoma territoriella administrationer har rätt att utse mer än ett sådant organ. Organen skall utses för en tid av fem år, med möjlighet till förlängning vart femte år.

4. Varje medlemsstat skall, i samband med den anmälan som avses i artikel 24.2, lämna uppgifter om

- a) namn på och adresser till de mottagande organ som avses i punkterna 2 och 3,
- b) deras territoriella behörighetsområden,
- c) de sätt på vilka de kan ta emot handlingar, och

- d) de språk som kan användas för att fylla i standardformuläret i bilagan.

Medlemsstaterna skall underrätta depositarien om varje senare ändring av sådana uppgifter.

Artikel 3

Central enhet

Varje medlemsstat skall, i samband med den anmälan som avses i artikel 24.2, utse en central enhet med ansvar för

- a) att ge information till de sändande organen,
- b) att söka lösningar på svårigheter som kan uppstå när handlingar översänds för delgivning,
- c) att, i undantagsfall och på begäran av ett sändande organ, vidarebefordra en framställning om delgivning till det behöriga mottagande organet.

En federal stat, en stat där flera rättssystem tillämpas eller en stat med autonoma territoriella administrationer har rätt att utse mer än en central enhet.

AVDELNING II

HANDLINGAR I MÅL ELLER ÄRENDEN

Avsnitt 1

Översändning och delgivning av handlingar i mål eller ärenden

Artikel 4

Översändning av handlingar

1. Handlingar i mål eller ärenden skall översändas direkt och snarast möjligt mellan de organ som utsetts på grundval av artikel 2.
2. Översändning av handlingar, framställningar, bekräftelser, kvitton, bevis och alla andra dokument mellan sändande organ och mottagande organ kan ske på varje lämpligt sätt, förutsatt att innehållet i den mottagna handlingen är riktigt och troget återger innehållet i den översända handlingen och att all information i denna är väl läslig.
3. Den handling som skall översändas skall åtföljas av en framställning som avfattats på standardformuläret i

bilagan. Formuläret skall fyllas i på den anmodade medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen skall ske, eller på något annat språk som den medlemsstaten har angivit som godtagbart. I samband med den anmälan som avses i artikel 24.2 skall varje medlemsstat ange det eller de av Europeiska unionens officiella språk som utöver dess eget eller egna godtas av den staten för ifyllandet av formuläret.

4. För de handlingar och andra dokument som översänds skall ingen legalisering eller motsvarande formalitet krävas.

5. Om det sändande organet önskar att ett exemplar av handlingen skall återsändas tillsammans med det bevis som avses i artikel 10, skall det sända handlingen i två exemplar.

Artikel 5

Översättning av handlingar

1. Det sändande organ till vilket sökanden överlämnar en handling för översändning skall upplysa sökanden om att adressaten kan vägra att ta emot handlingen därför att den inte är avfattad på något av de språk som avses i artikel 8.
2. Sökanden skall stå för alla översättningskostnader innan handlingen översänds, om inte annat följer av ett eventuellt senare beslut av domstol eller behörig myndighet om ersättningsskyldighet för sådana kostnader.

Artikel 6

Det mottagande organets mottagande av handlingar

1. Det mottagande organet skall, genast efter mottagandet av handlingen, sända ett kvitto till det sändande organet på snabbast möjliga sätt så snart som möjligt, och i varje fall senast sju dagar efter mottagandet av handlingen, på standardformuläret i bilagan.
2. Om framställningen om delgivning inte kan tillgodoses på grundval av den information eller de handlingar som översänts, skall det mottagande organet ta kontakt med det sändande organet på snabbast möjliga sätt för att skaffa den information eller de handlingar som saknas.
3. Om framställningen om delgivning uppenbart ligger utanför denna konventions tillämpningsområde eller om delgivning inte kan ske på grund av att de formella kraven inte har uppfyllts, skall framställningen och de

översända handlingarna genast efter mottagandet återsändas till det sändande organet tillsammans med returmeddelandet enligt standarfformuläret i bilagan.

4. Det mottagande organ som tar emot en handling för delgivning men saknar territoriell behörighet, skall vidarebefordra den, tillsammans med framställningen, till det behöriga mottagande organet i samma medlemsstat om framställningen uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 4.3 och skall informera det sändande organet på standardformuläret i bilagan. Det senare mottagande organet skall meddela det sändande organet när det tar emot handlingen, på det sätt som anges i punkt 1.

Artikel 7

Delgivning av handlingar

1. Det mottagande organet skall delge eller låta delge handlingen, antingen enligt den mottagande medlemsstatens lag eller i en särskild form som begärts av det sändande organet, om denna inte är oförenlig med lagen i den medlemsstaten.

2. Alla åtgärder för att delge handlingen skall vidtas så snart som möjligt. Om det inte har varit möjligt att delge handlingen inom en månad efter mottagandet skall det mottagande organet underrätta det sändande organet med användande av beviset i standardformuläret i bilagan, vilket skall utarbetas i enlighet med artikel 10.2. Tiden skall räknas enligt den mottagande statens lag.

Artikel 8

Vägran att ta emot en handling

1. Det mottagande organet skall underrätta adressaten om att han eller hon kan vägra att ta emot den handling som skall delges, om den är avfattad på ett annat än något av följande språk:

- a) Den anmodade medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen skall ske,

eller

- b) ett av den sändande medlemsstatens språk som adressaten förstår.

2. Om det mottagande organet underrättas om att adressaten vägrar att ta emot handlingen enligt punkt 1,

skall det omedelbart underrätta det sändande organet med användande av det bevis som avses i artikel 10 och återsända framställningen och de handlingar som begärs översätta.

Artikel 9

Delgivningsdag

1. Dagen för delgivning av en handling enligt artikel 7 skall vara den dag då den delges i enlighet med den anmodade statens lag, om inte annat följer av tillämpningen av artikel 8.

2. Om en handling måste delges inom en viss tid i samband med ett kommande eller pågående förfarande i den översändande medlemsstaten, skall emellertid den dag som beaktas i förhållande till sökanden vara den dag som bestäms enligt den medlemsstatens lag.

3. I samband med den anmälan som avses i artikel 24.2 kan varje medlemsstat förklara att den inte kommer att tillämpa punkterna 1 och 2 i denna artikel.

Artikel 10

Delgivningsbevis och kopia av den delgivna handlingen

1. När formaliteterna för delgivning av handlingen har fullgjorts skall ett bevis om fullgörande av dessa formaliteter skrivas ut på standardformuläret i bilagan och tillställas det sändande organet, tillsammans med en kopia av den delgivna handlingen i de fall då artikel 4.5 skall tillämpas.

2. Beviset skall fyllas i på ursprungsmedlemsstatens officiella språk eller ett av dess officiella språk eller på något annat språk, som den medlemsstaten har angivit som godtagbart. I samband med den anmälan som avses i artikel 24.2 skall varje medlemsstat ange det eller de av Europeiska unionens officiella språk som utöver dess eget eller egna godtas av den staten för ifyllandet av formuläret.

Artikel 11

Kostnader för delgivning

1. För delgivning av handlingar i mål eller ärenden på begäran av en medlemsstat får den mottagande medlemsstaten inte utkräva avgift eller kostnadsersättning.

2. Sökanden skall betala eller ersätta kostnader som föranletts av

- a) medverkan av stämningsman eller annan person som är behörig enligt lagen i den mottagande medlemsstaten,
- b) användandet av en särskild delgivningsform.

Avsnitt 2

Andra sätt att översända och delge handlingar i mål eller ärenden

Artikel 12

Översändning på konsulär eller diplomatisk väg

Varje medlemsstat får i undantagsfall översända handlingar för delgivning på konsulär eller diplomatisk väg till de organ i en annan medlemsstat vilka utsetts enligt artikel 2 eller 3.

Artikel 13

Delgivning av handlingar genom diplomatiska eller konsulära tjänstemän

1. Varje medlemsstat får, utan användande av tvångsmedel, omedelbart genom sina egna diplomatiska eller konsulära tjänstemän delge personer som är bosatta i en annan medlemsstat handlingar.

2. I samband med den anmälan som avses i artikel 24.2 kan varje medlemsstat förklara att den motsätter sig sådan delgivning på sitt territorium, om inte handlingarna skall delgas en medborgare i den medlemsstat från vilken handlingarna härrör.

Artikel 14

Delgivning med post

1. Varje medlemsstat får delge handlingar i mål och ärenden med post direkt till personer som är bosatta i en annan medlemsstat.

2. Varje medlemsstat kan, i samband med den anmälan som avses i artikel 24.2 eller vid varje annan tidpunkt, precisera villkoren för att den skall godta delgivning av handlingar i mål och ärenden med post.

Artikel 15

Direkt framställning om delgivning

1. Denna konvention skall inte innebära någon inskränkning i rätten för varje person som har ett intresse i ett rättsligt förfarande att låta delge handlingar i mål och ärenden omedelbart genom tjänstemän eller andra behöriga personer i den mottagande medlemsstaten.

2. Varje medlemsstat kan, i samband med den anmälan som avses i artikel 24.2, förklara att den invänder mot att handlingar i mål och ärenden delges på dess territorium enligt punkt 1.

AVDELNING III

ANDRA HANDLINGAR

Artikel 16

Andra handlingar får översändas för delgivning i en annan medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i denna konvention.

AVDELNING IV

DOMSTOLENS TOLKNING

Artikel 17

Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att besluta om tolkning av denna konvention i enlighet med bestämmelserna i protokollet, vilket utarbetats genom Europeiska unionens råds rättsakt av den 26 maj 1997.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 18

Verkställande kommitté

1. En kommitté skall inrättas med ansvar för att behandla alla allmänna frågor i samband med denna konventions tillämpning.

2. Kommittén skall sammanträda minst en gång om året. Den skall hålla sitt första sammanträde så snart konventionen enligt artikel 24.4 tillämpas mellan tre medlemsstater. Den skall övervaka hur konventionen fungerar, särskilt effektiviteten hos de organ som utses

enligt artikel 2 och den praktiska tillämpningen av artiklarna 3 c och 9. Den skall rapportera till rådet om detta inom tre år efter sitt första sammanträde och vart femte år därefter.

3. I kommitténs uppgifter skall också ingå att

- a) utarbeta och årligen uppdatera en handbok som innehåller de uppgifter som medlemsstaterna skall lämna enligt artikel 2.4,
- b) utarbeta en ordlista på de officiella språken i Europeiska unionen över handlingar som kan delges enligt denna konvention.

4. Kommittén kan också lägga fram förslag som är avsedda att

- a) påskynda översändning och delgivning av handlingar,
- b) införa ändringar i formuläret i bilagan,
- c) inleda förhandlingar för översyn av denna konvention.

Artikel 19

Tillämpning av artiklarna 15 och 16 i 1965 års Haagkonventionen

Artiklarna 15 och 16 i Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur skall tillämpas i förhållande till stämningar eller motsvarande handlingar enligt denna konvention på samma sätt som de tillämpas på sådana handlingar som översänds enligt Haagkonventionen och i enlighet därmed skall följande gälla:

- 1. a) Om en stämning eller motsvarande handling måste översändas till en annan medlemsstat för delgivning enligt bestämmelserna i denna konvention och svaranden inte inställer sig, får saken inte avgöras förrän det har konstaterats att
 - i) handlingen delgivits enligt en delgivningsform som föreskrivs i den anmodade medlemsstatens lagstiftning för delgivning av handlingar i inhemska rättegångar mot personer som är bosatta på statens territorium, eller

- ii) handlingen lämnats till svaranden eller i hans bostad på annat sätt som är tillåtet enligt denna konvention,

och att delgivning enligt a eller b ägt rum i så god tid att svaranden haft möjlighet att avge svaromål.

- b) Varje medlemsstat kan vid den anmälan som anges i artikel 24.2 avge förklaring att domstol utan hinder av bestämmelserna i a får meddela avgörande även om bevis om delgivning inte mottagits, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- i) Handlingen har översänts på ett sätt som föreskrivs i denna konvention.

- ii) En tidsperiod som domstolen i varje särskilt fall anser skälig, dock minst sex månader, har förflutit sedan handlingen avsändes.

- iii) Inget bevis av något slag har mottagits, trots att skäliga ansträngningar gjorts att få ett sådant från behöriga myndigheter i den mottagande staten.

- c) Utan hinder av bestämmelserna i a och b får domstolen i brådskande fall besluta om interimistiska åtgärder.

- 2. a) När en stämning eller motsvarande handling måste översändas till en annan medlemsstat för delgivning enligt bestämmelserna i denna konvention och ett avgörande har meddelats mot svaranden i hans utevaro, kan en domstol på ansökan av svaranden medge att saken får omprövas utan hinder av att fullföljdstiden utgått, om följande villkor är uppfyllda:

- i) Svaranden har utan egen förskyllan inte fått kännedom om handlingen i sådan tid att han haft möjlighet att avge svaromål, och inte heller haft kännedom om avgörandet i sådan tid att han kunnat fullfölja talan.

- ii) Svaranden har visat sannolika skäl för sin talan.

- b) En ansökan om omprövning måste inges i rimlig tid efter det att svaranden har fått kännedom om avgörandet.

- c) Varje medlemsstat kan vid den anmälan som avses i artikel 24.2 avge förklaring att ansökan kommer att avvisas om den inges efter utgången av en tidsperiod som skall anges i förklaringen men som dock aldrig skall vara kortare än ett år från dagen för avgörandet.
- d) Denna punkt är inte tillämplig på avgöranden angående personers status.

Artikel 20

Förhållande till andra avtal eller arrangemang

1. Denna konvention skall inte påverka befintliga eller framtida avtal eller arrangemang som uppfyller villkoren i artikel K 7 i Fördraget om Europeiska unionen mellan två eller flera medlemsstater och som innehåller bestämmelser i frågor som regleras av denna konvention.
2. Medlemsstaterna skall tillställa denna konventions depositarie.
 - a) ett exemplar av de avtal eller arrangemang som avses i punkt 1,
 - b) varje uppsägning av sådana avtal eller arrangemang.

Artikel 21

Rättshjälp

Denna konvention skall inte påverka tillämpningen av artikel 23 i konventionen av den 17 juli 1905 angående vissa till civilprocessen hörande ämnen, artikel 24 i konventionen av den 1 mars 1954 angående vissas till civilprocessen hörande ämnen och konventionen av den 25 oktober 1980 om internationell rättshjälp mellan de medlemsstater som har tillrätt dessa konventioner.

Artikel 22

Skydd för information

1. Uppgifter, särskilt personuppgifter, som översänds enligt denna konvention skall av det mottagande organet användas endast för det ändamål för vilket de översänts.
2. De mottagande organen skall säkerställa sekretessen för sådana uppgifter enligt den mottagande medlemsstaten lag.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte påverka sådana bestämmelser i tillämplig nationell lag som ger de personer om vilka uppgifter har översänts enligt denna konvention rätt till information om hur de uppgifter använts som översänts.

Artikel 23

Reservationer

1. Varje medlemsstat skall, i samband med den anmälan som avses i artikel 24.2, förklara att den utnyttjar rätten att avge en eller flera av de reservationer som avses i
 - a) artikel 2.3,
 - b) artikel 9.3,
 - c) artikel 13.2,
 - d) artikel 15.2.
2. Inga andra reservationer än de som uttryckligen föreskrivs skall vara tillåtna.
3. Varje medlemsstat kan när som helst återta en tidigare gjord reservation. Reservationen skall upphöra att gälla nittio dagar efter anmälan om återtagande.

Artikel 24

Antagande och ikraftträdande

1. Denna konvention skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.
2. Medlemsstaterna skall till depositarien anmäla att de har genomfört de förfaranden som deras konstitutionella bestämmelser kräver för att denna konvention skall kunna antas.
3. Denna konvention träder i kraft nittio dagar efter det att den anmälan som avses i punkt 2 har mottagits från den medlemsstat som sist fullgör denna formalitet.
4. Intill dess att konventionen träder i kraft kan varje medlemsstat, i samband med den anmälan som avses i punkt 2 eller vid varje senare tillfälle, förklara att konventionen, med undantag för artikel 17, för den statens del skall tillämpas i dess förhållanden till medlemsstater som har avgett samma förklaring. Sådana förklaringar skall börja gälla nittio dagar efter den dag då de avgetts.

*Artikel 25***Anslutning**

1. Denna konvention är öppen för anslutning av varje stat som blir medlem i Europeiska unionen.

2. Texten till denna konvention, avfattad på den anslutande statens språk och utarbetad av Europeiska unionens råd, skall vara giltig.

3. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.

4. För en stat som ansluter sig till konventionen träder denna i kraft nittio dagar efter det att den staten deponerat sitt anslutningsinstrument, eller, om konventionen ännu inte har trätt i kraft då denna nittiodagarsperiod löper ut, den dag då den träder i kraft.

5. Om konventionen ännu inte har trätt i kraft vid den tidpunkt då en ny medlemsstat deponerar sitt anslutningsinstrument, skall artikel 24.4 tillämpas på den medlemsstaten.

*Artikel 26***Ändringar**

1. Ändringar i denna konvention får föreslås av alla medlemsstater som anslutit sig till konventionen och av kommissionen. Alla förslag till ändringar skall översändas till depositarien, som skall vidarebefordra dem till rådet.

2. Ändringar skall beslutas av rådet, som skall rekommendera att dessa antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

3. De ändringar som har beslutats på detta sätt skall träda ikraft i enlighet med bestämmelserna i artikel 24.3.

4. Formuläret i bilagan kan ändras utan hinder av punkterna 1, 2 och 3 genom beslut av rådet efter förslag från verkställande kommittén i enlighet med artikel 18.4 b, från en medlemsstat som är part i konventionen eller från kommissionen.

*Artikel 27***Depositarie och offentliggöranden**

1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd skall vara depositarie för denna konvention.

2. Depositarien skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra

a) antaganden och anslutningar,

b) dagen då denna konvention träder i kraft,

c) dagen då denna konvention börjar tillämpas mellan tre medlemsstater,

d) förklaringar enligt artiklarna 2.1, 2.2, 3, 4.3, 10.2, 14.2, 19.1 b, 19.2 c och 24.4,

e) reservationer och återtagande av reservationer enligt artikel 23.1.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Protocolo.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Protokoll gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Protocol.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent protocole.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an bPrótacal seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente protocollo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Protocol hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente protocolo.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Hecho en Bruselas, el veintiséis de mayo de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den seksgtyvende maj nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed og er deponeret i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am sechsundzwanzigsten Mai neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels, on the twenty-sixth day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-seven, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-six mai mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhrúiséal, an séú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei maggio millenovecentonovantasette, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

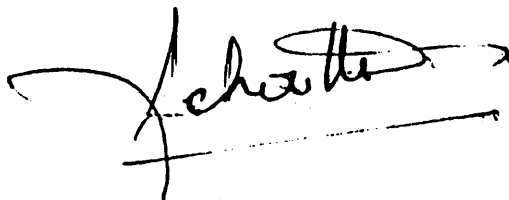
Gedaan te Brussel, de zesentwintigste mei negentienhonderd zevenennegentig, in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Maio de mil novecentos e noventa e sete, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäkuudentena päivänä toukokuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdat i Bryssel den tjugosjätte maj nittonhundranittiosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerat i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

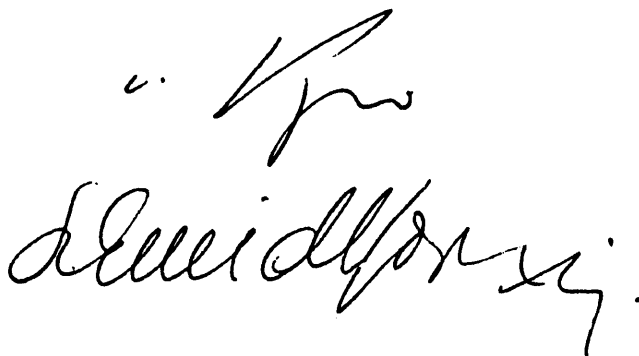
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

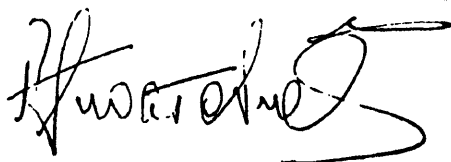
For regeringen for Kongeriget Danmark

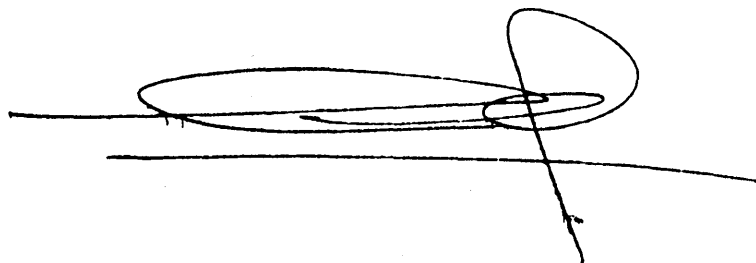
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

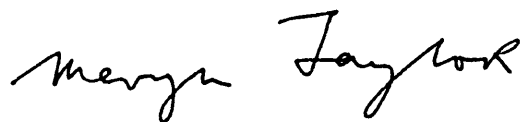
Por el Gobierno del Reino de España

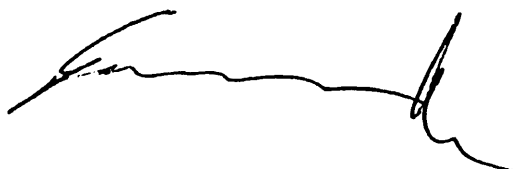
Pour le gouvernement de la République française

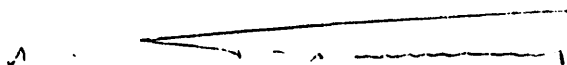
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

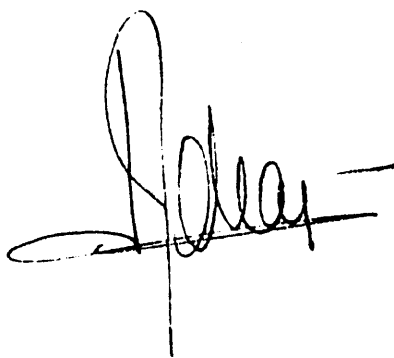
Per il governo della Repubblica italiana

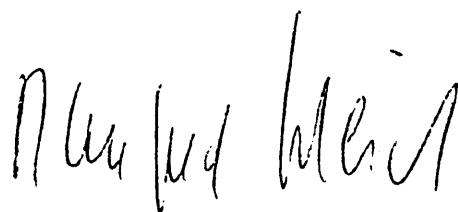
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

BILAGA

**Konvention om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar
i mål eller ärenden av civil eller kommersiell natur**

(Svenska, sueco, svensk, Schwedisch, σουηδικά, Swedish, suédois, suedese, zweeds, sueco, ruotsi)

FRAMSTÄLLNING OM DELGIVNING AV HANDLING

(Artikel 4.3 i konventionen)

Referensnummer

(*) Kan utelämnas

1. SÄNDANDE ORGAN

1.1 Namn:
 1.2 Adress: 1.2.1 Gata + nummer/box:
 1.2.2 Ort + postnummer: 1.2.3 Land:
 1.3 Tfn: 1.4 Fax (*): 1.5 E-post (*):

2. MOTTAGANDE ORGAN

2.1 Namn:
 2.2 Adress: 2.2.1 Gata + nummer/box:
 2.2.2 Ort + postnummer: 2.2.3 Land:
 2.3 Tfn: 2.4 Fax (*): 2.5 E-post (*):

3. SÖKANDE

3.1 Namn:
 3.2 Adress: 3.2.1 Gata + nummer/box:
 3.2.2 Ort + postnummer: 3.2.3 Land:
 3.3 Tfn: (*) 3.4 Fax (*): 3.5 E-post (*):

4. ADRESSAT

4.1 Namn:
 4.2 Adress: 4.2.1 Gata + nummer/box:
 4.2.2 Ort + postnummer: 4.2.3 Land:
 4.3 Tfn: (*) 4.4 Fax (*): 4.5 E-post (*):
 4.6 Identitetsnummer eller personnummer eller motsvarande/organisationsnummer eller motsvarande (*):

5. DELGIVNINGSFÖRM

- ☐ 5.1 Enligt lagen i den mottagande medlemsstaten
☐ 5.2 Enligt följande särskilda form:
☐ 5.2.1 Om denna är ordförenlig med lagen i den mottagande medlemsstaten skall handlingen/handlingarna
 delges i enlighet med den lagstiftningen:
☐ 5.2.1.1 ja
☐ 5.2.1.2 nej

6. HANDLING SOM SKALL DELGES

- a) 6.1 Handlingens art
☐ 6.1.1 Rättslig
☐ 6.1.1.1 stämningsansökan ☐ 6.1.1.3 överklagande
☐ 6.1.1.2 dom ☐ 6.1.1.4 annan:
☐ 6.1.2 Utomrättslig
 b) 6.2 Datum eller tidsfrist som anges i handlingen (*):
 c) 6.3 Handlingens språk:
 — 6.3.1 original: ☐ D ☐ EN ☐ DK ☐ ES ☐ FIN ☐ F ☐ GR ☐ I ☐ NL ☐ P ☐ S
☐ något annat:
 — 6.3.2 översättning (*): ☐ D ☐ EN ☐ DK ☐ ES ☐ FIN ☐ F ☐ GR ☐ I ☐ NL ☐ P ☐ S
☐ något annat:
 d) 6.4 Antal bilagor:

7. ÅTERSÄNDNING AV ETT EXEMPLAR AV HANDLINGEN TILLSAMMANS MED BEVIS PÅ DELGIVNINGEN (artikel 4.5 i konventionen)

- ☐ 7.1 Ja (i detta fall skall handlingen som skall delges översändas i två exemplar)
☐ 7.2 Nej

1. Enligt artikel 7.2 i konventionen är Du skyldig att vidta alla åtgärder för att delge handlingen så snart som möjligt. Om det inte är möjligt att delge handlingen inom en månad efter mottagandet måste Du under alla omständigheter meddela detta organ med användande av det bevis som avses i punkt 13.

2. Om framställningen inte kan tillgodoses på grundval av den information eller de handlingar som har översänts är Du enligt artikel 6.2 i konventionen skyldig att på snabbast möjliga sätt ta kontakt med detta organ för att få den information eller de dokument som saknas.

Utfärdad i: den:
 Underskrift och/eller stämpel:

Mottagande organs referensnummer:

MOTTAGNINGSBEVIS
(Artikel 6.1 i konventionen)*Detta meddelande måste översändas på snabbast möjliga sätt så snart som möjligt efter mottagandet av handlingen och under alla omständigheter inom sju dagar efter mottagandet.*

8. DATUM FÖR MOTTAGANDET:

Utfärdat i: den:

Underskrift och/eller stämpel:

MEDDELANDE OM ÅTERSÄNDNING AV FRAMSTÄLLNING OCH HANDLING
(Artikel 6.3 i konventionen)*Framställningen och handlingen måste återsändas genast efter mottagandet.*

9. ORSAK TILL ÅTERSÄNDNINGEN:

- ☐ 9.1 Framställningen ligger uppenbart utanför denna konventions räckvidd:
- ☐ 9.1.1 handlingen är inte av civil eller kommersiell natur
- ☐ 9.1.2 delgivningen sker inte från en medlemsstat till en annan
- ☐ 9.2 De formella kraven har inte uppfyllts och därför är delgivningen omöjlig:
- ☐ 9.2.1 informationen är svårsläslig ☐ 9.2.3 den mottagna handlingen överensstämmer inte med originalet
- ☐ 9.2.2 fel språk används i formuläret ☐ 9.2.4 annan orsak (var vänlig ge närmare förklaring):
- ☐ 9.3 Delgivningsformen är oförenlig med lagstiftningen i den medlemsstaten (artikel 7.1 i konventionen)

Utfärdat i: den:

Underskrift och/eller stämpel:

**MEDDELANDE OM VIDAREBEFORDRAN AV FRAMSTÄLLNING OCH HANDLING
TILL BEHÖRIGT MOTTAGANDE ORGAN**
(Artikel 6.4 i konventionen)*Framställningen och handlingen har vidarebefordrats till följande mottagande organ som har territoriell behörighet att delge den:*

10.1 NAMN:

10.2 Adress: 10.2.1 Gata + nummer/box:

10.2.2 Ort + postnummer: 10.2.3 Land:

10.3 Tfn.: 10.4 Fax (*): 10.5 E-post (*):

Utfärdat i: den:

Underskrift och/eller stämpel:

Behöriga mottagande organs referensnummer:

MEDDELANDE OM MOTTAGANDE FRÅN DET BEHÖRIGA MOTTAGANDE ORGANET TILL DET SÄNDANDE ORGANET
(Artikel 6.4 i konventionen)*Detta meddelande måste översändas på snabbast möjliga sätt så snart som möjligt efter mottagandet av handlingen och under alla omständigheter inom sju dagar efter mottagandet.*

11. DATUM FÖR MOTTAGANDET:

Utfärdat i: den:

Underskrift och/eller stämpel:

BEVIS PÅ DELGIVNING ELLER ICKE-DELGIVNING AV HANDLINGAR
(Artikel 10 i konventionen)

Delgivningen skall ske så snart som möjligt. Om det inte har varit möjligt att delge handlingen inom en månad efter mottagandet skall det mottagande organet under alle omständigheter underrätta det sändande organet (enligt artikel 7.2 i konventionen).

12. ☐ DELGIVNING

a) 12.1 Datum och adress för delgivningen:

b) 12.2 Dokumentet

A) ☐ 12.2.1 delgavs i enlighet med den mottagande medlemsstatens lag, dvs.☐ 12.2.1.1 överlämnades☐ 12.2.1.1.1 till adressaten personligen☐ 12.2.1.1.2 till en annan person

12.2.1.1.2.1 Namn:

12.2.1.1.2.2 Adress:

12.2.1.1.2.2.1 Gata + nummer/box:

12.2.1.1.2.2.2 Ort + postnummer: 12.2.1.1.2.2.3 Land:

12.2.1.1.2.3 Förhållande till adressaten:

☐ familjemedlem ☐ anställd ☐ annat☐ 12.2.1.1.3 till adressatens hemvist☐ 12.2.1.2 delgavs med post☐ 12.2.1.2.1 utan mottagningsbevis☐ 12.2.1.2.2 med bifogat mottagningsbevis☐ 12.2.1.2.2.1 från adressaten☐ 12.2.1.2.2.2 från en annan person

12.2.1.2.2.2.1 Namn:

12.2.1.2.2.2.2 Adress:

12.2.1.2.2.2.2.1 Gata + nummer/box:

12.2.1.2.2.2.2.2 Ort + Postnummer: 12.2.1.2.2.2.2.3 Land:

12.2.1.2.2.2.3 Förhållande till adressaten:

☐ familjemedlem ☐ anställd ☐ annat☐ 12.2.1.3 delgavs på annat sätt (var vänlig och ange hur):B) ☐ 12.2.2 delgavs på följande särskilda sätt (var vänlig och ange hur):

c) 12.3 Adressaten underrättades [muntligt] [skriftligt] om att han eller hon kan vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på ett av de officiella språken på den plats där den delges eller på ett av de officiella språken i den sändande medlemsstaten som han eller hon förstår.

13. ☐ UNDERRÄTTELSE I ENLIGHET MED ARTIKEL 7.2

Det har inte varit möjligt att delge handlingen inom en månad från mottagandet.

14. ☐ VÄGRAN ATT TA EMOT HANDLINGEN

Adressaten vägrade att ta emot handlingen på grund av det språk den är avfattad på. Handlingarna bifogas.

15. ☐ ORSAK TILL ATT HANDLINGEN INTE DELGAVS ADRESSATEN☐ 15.1 Okänd adress☐ 15.2 Adressaten kunde inte nås☐ 15.3 Delgivning kunde inte ske inom angiven tid enligt punkt 6.2☐ 15.4 Annan (var vänlig ange):

Handlingarna bifogas.

Utfärdat i: den:

Underskrift och/eller stämpel:

RÅDETS RÄTTSAKT

av den 26 maj 1997

om utarbetande av protokollet om Europeiska gemenskapernas domstols tolkning av konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

(97/C 261/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA RÄTTSAKT

Med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel K 3.2 c i detta,

med beaktande av artikel 17 i konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur,

Och med beaktande av följande:

I artikel K 3.2c i fördraget föreskrivs att konventioner som utarbetas på grundval av artikel K 3 däri får föreskriva att Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att tolka bestämmelserna i dem i enlighet med sådana arrangemang som de kan komma att bestämma.

Efter granskning av Europaparlamentets synpunkter ⁽¹⁾ som framförts i samband med att parlamentet hörts av presidiet enligt artikel K 6 i fördraget.

RÅDET

BESLUTAR att utarbeta det protokoll, vars text finns bilagd, och som denna dag har undertecknats av företrädare för regeringarna i medlemsstaterna.

REKOMMENDERAR att protokollet antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

Utfärdad i Bryssel den 26 maj 1997.

På rådets vägnar

W. SORGDRAGER

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrande avgivet den 11 april 1997 (ännu ej offentliggjort i EGT).

PROTOKOLL

utarbetat på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om Europeiska gemenskapernas domstols tolkning av konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA i detta protokoll, Europeiska unionens medlemsstater,

SOM HÄNVISAR TILL Europeiska unionens råds rättsakt av den 26 maj 1997,

SOM HÄNVISAR TILL artikel 17 i konventionen om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, vilken föreskriver att Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att meddela avgöranden angående tolkningen av denna konvention,

SOM ÖNSKAR fastslå de bestämmelser enligt vilka Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att meddela avgöranden angående tolkningen av konventionen och detta protokoll,

HAR ENATS om följande bestämmelser:

Artikel 1

Enligt artikel 17 i konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, nedan kallad konventionen, skall Europeiska gemenskapernas domstol vara behörig att på de villkor som bestäms i detta protokoll meddela avgöranden om tolkningen av konventionen och detta protokoll.

Artikel 2

1. Följande domstolar har rätt att begära att domstolen skall meddela förhandsavgörande i en tolkningsfråga:

a) Nedanstående högsta domstolar i konventionsstaterna

— i Belgien: "la Cour de cassation het Hof van Cassatie" och "le Conseil d'Etat de Raad van State",

— i Danmark: "Højesteret",

— i Tyskland: "die Obersten Gerichtshöfe des Bundes",

— i Grekland: "τα Ανώτατα δικαστήρια",

— i Spanien: "el Tribunal Supremo",

— i Frankrike: "la Cour de cassation" och "le Conseil d'État",

— i Irland: "the Supreme Court",

— i Italien: "la Corte suprema di cassazione" och "il Consiglio di Stato",

— i Luxemburg: "la Cour supérieure de justice" i dess sammansättning som kassationsdomstol,

— i Nederländerna: "de Hoge Raad",

— i Österrike: "der Oberste Gerichtshof", "der Verwaltungsgerichtshof" och "der Verfassungsgerichtshof",

— i Portugal: "o Supremo Tribunal de Justiça" och "o Supremo Tribunal Administrativo",

— i Finland: "korkein oikeus" högsta domstolen och "korkein hallinto-oikeus" högsta förvaltningsdomstolen,

— i Sverige: Högsta domstolen, Regeringsrätten, Arbetsdomstolen och Marknadsdomstolen,

— i Förenade kungariket: "the House of Lords".

b) Konventionsstaternas domstolar när de utgör överinstans.

2. På den berörda konventionsstatens begäran kan förteckningen över konventionsstaternas högsta domstolar i punkt 1 ändras genom beslut av Europeiska unionens råd.

Artikel 3

1. När en tolkningsfråga uppkommer i ett ärende vid någon av de domstolar som nämns i artikel 2.1 a och denna domstol anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, är den skyldig att begära att domstolen beslutar i frågan.

2. När en sådan fråga uppkommer vid en domstol som avses i artikel 2.1 b, får den domstolen, på de villkor som anges i punkt 1, begära att domstolen beslutar i frågan.

Artikel 4

1. En behörig myndighet i en medlemsstat har rätt att begära att domstolen uttalar sig i en tolkningsfråga om avgöranden som har meddelats av domstolar i den staten strider antingen mot den tolkning som har gjorts av domstolen eller mot ett avgörande av en sådan domstol i en annan medlemsstat, som nämns i artikel 2.1 a och 2.1 b, om denna medlemsstat är part i protokollet. Bestämmelserna i denna punkt gäller endast avgöranden som har vunnit laga kraft.

2. Den tolkning som görs av domstolen till följd av en sådan begäran påverkar inte de avgöranden som har föranlett begäran om tolkning.

3. Behöriga att hos domstolen begära tolkning enligt punkt 1 är det offentligas högsta representant vid medlemsstaternas högsta domstolar eller varje annan myndighet som utses av en medlemsstat.

4. När en sådan begäran inkommer skall domstolens justitiesekreterare underrätta medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska unionens råd, vilka inom två månader efter sådan underrättelse har rätt att till domstolen inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter.

5. Det förfarande som anges i denna artikel skall varken föranleda att avgifter tas ut eller att ersättning för kostnader eller utlägg tillerkänns.

Artikel 5

Protokollet om stadgan för Europeiska gemenskapernas domstol och dess rättegångsregler skall tillämpas.

Artikel 6

Reservationer får inte göras till detta protokoll.

Artikel 7

1. Detta protokoll skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

2. Medlemsstaterna skall till depositarien anmäla att de har genomfört de förfaranden som deras respektive konstitutionella bestämmelser kräver för att detta protokoll skall kunna antas.

3. Detta protokoll träder i kraft nittio dagar efter det att den anmälan som avses i punkt 2 har mottagits från den tredje av de stater, som vid tidpunkten för rådets antagande av rättsakten om dettas protokoll är medlem i Europeiska unionen och som fullgör denna formalitet. Protokollet träder emellertid i kraft tidigast samtidigt som konventionen.

Artikel 8

Detta protokoll är öppet för anslutning av varje stat som blir medlem i Europeiska unionen.

2. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.

3. Vid deponeringen av sitt anslutningsinstrument skall den anslutande medlemsstaten ange vilken eller vilka av dess högsta domstolar som har eller kommer att ha rätt att begära att domstolen skall meddela förhandsavgörande i en tolkningsfråga enligt artikel 2.1 a.

4. Rådet skall, innan detta protokoll träder i kraft, med avseende på en anslutande medlemsstat besluta om ändringar i enlighet med artikel 2.2 i förteckningen över högsta domstolar i artikel 2.1 a.

5. Texten till detta protokoll, avfattad på den anslutande medlemsstatens språk och utarbetad av Europeiska unionens råd, äger giltighet.

6. För en medlemsstat som ansluter sig till protokollet träder detta i kraft nittio dagar efter dagen för deponeringen av den statens anslutningsinstrument, eller, om protokollet ännu inte har trätt i kraft då denna nittiodagarsperiod löper ut, den dag då det träder i kraft.

Artikel 9

1. Ändringar i detta protokoll får föreslås av alla medlemsstater som anslutit sig till detta protokoll och av kommissionen utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.2 och artikel 8.4. Varje förslag till ändring skall överlämnas till depositarien, som skall vidarebefordra det till rådet.

2. Ändringar skall beslutas av rådet som skall rekommendera att medlemsstaterna antar dem i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser.

3. De på detta sätt beslutade ändringarna träder i kraft i enlighet med bestämmelserna i artikel 7.

Artikel 10

Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd skall var depositarie för detta protokoll.

2. Depositarien skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra underrättelser, instrument och meddelanden som rör detta protokoll.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Protocolo.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Protokoll gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Protocol.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent protocole.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an bPrótacal seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente protocollo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Protocol hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente protocolo.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Hecho en Bruselas, el veintiséis de mayo de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den seksogtyvende maj nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed og er deponeret i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am sechszwanzigsten Mai neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels, on the twenty-sixth day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-seven, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-six mai mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an séú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei maggio millenovecentonovantasette, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

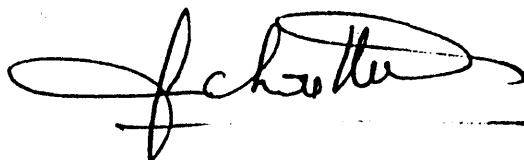
Gedaan te Brussel, de zesentwintigste mei negentienhonderd zevenennegentig, in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Maio de mil novecentos e noventa e sete, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä toukokuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdat i Bryssel den tjugosjätte maj nittonhundra nittiosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerat i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

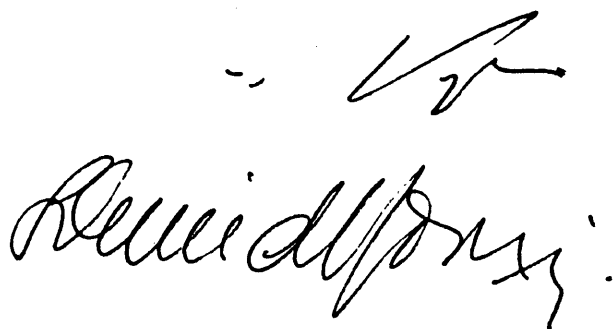
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

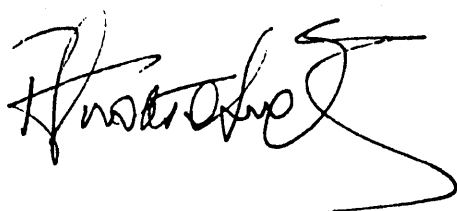
For regeringen for Kongeriget Danmark

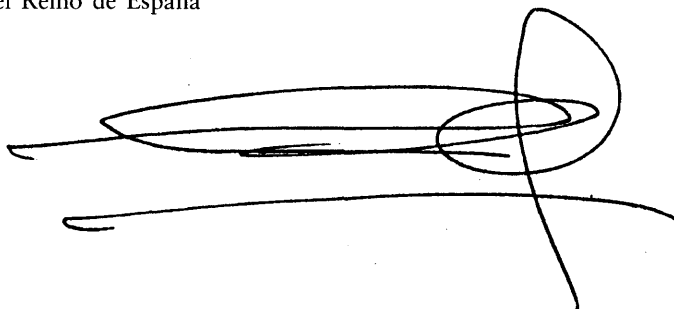
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

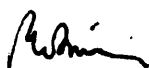
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

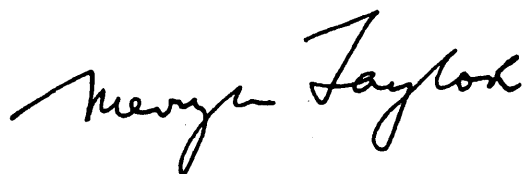
Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

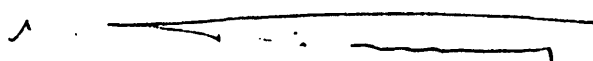
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

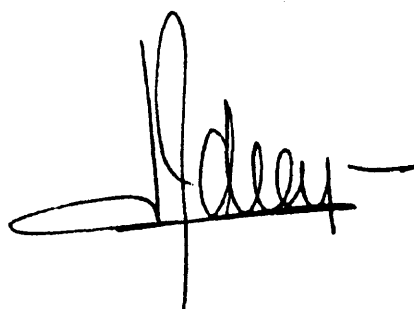
Per il governo della Repubblica italiana

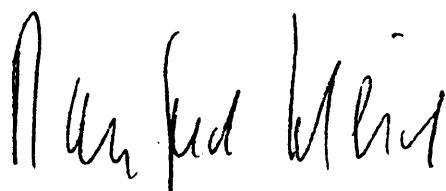
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

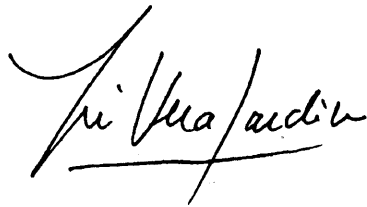
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

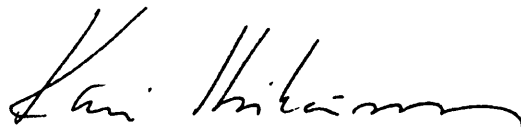
Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

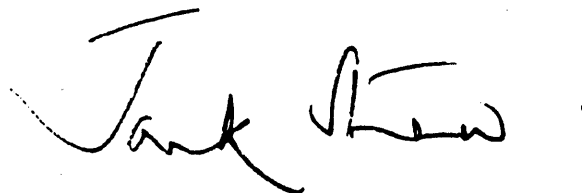
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På Konungariket Sveriges vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

FÖRKLARANDE RAPPORT

till konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

(97/C 261/03)

INLEDNING

1. Konventionerna om samarbete på det civilrättsliga området inom Europeiska unionen har som mål att skapa ett gemensamt rättsligt område inom vilket medborgarna kan göra sina rättigheter gällande och komma i åtnjutande av samma garantier som inför domstolarna i sitt eget land.

Snabba förfaranden samt rättssäkerhet utgör i detta hänseende väsentliga krav vid en tidpunkt då de allt mer utvecklade kontakterna, såväl inom privatlivet som när det gäller ekonomiska och kulturella förbindelser, oundvikligen leder till allt fler tvister.

Särskilt översändande av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur från en medlemsstat till en annan för delgivning bör kunna ske under tillfredsställande förhållanden, eftersom det är ett nödvändigt steg för att ett förfarande skall kunna fungera väl.

2. Rådet (justitieministrarna) som sammanträdde den 29 och 30 oktober 1993 gav Arbetsgruppen för förenkling av översändande av handlingar i uppdrag att utveckla ett instrument för att förenkla och påskynda förfarandena för översändande av handlingar mellan medlemsstaterna. Granskningen av svaren på det frågeformulär som utarbetades i april 1992 under det portugisiska ordförandeskapet i samarbete med Nederländerna och Förenade kungariket visade att det nuvarande systemet kännetecknas av att det är komplicerat, heterogent och inte tillräckligt effektivt.

Eftersom de flesta medlemsstaterna är parter i Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, men även i bilaterala och regionala instrument, har det gradvis uppstått viss förvirring beträffande vilka förfaranden som bör användas eller bör ges företräde, vilket utgör en källa till tröghet, misstag och mindre lämpliga val.

Den nederländska delegationen lade år 1993 fram ett utkast som syftar till att anpassa artikel IV om delgivning av handlingar mellan Europeiska unionens medlemsstater i protokollet till Brysselkonventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område.

Detta utkast har varit föremål för inledande diskussioner inom arbetsgruppen och ett frågeformulär om gällande förfarande i varje medlemsstat har utarbetats av det tyska ordförandeskapet.

I början av år 1995 lade det franska ordförandeskapet fram ett nytt utkast som framför allt grundar sig på inrättandet av en enda ordning, som skall vara bindande för medlemsstaterna.

På grundval av förslag från medlemsstaterna och resultaten av det samråd som på initiativ av kommissionens tjänstemän hållits med jurister, har utkastet inriktats på en lösning genom vilken jämvikt nås mellan de olika intagna hållningarna.

Sedan arbetsgruppen avslutat sitt arbete, överlämnade det nederländska ordförandeskapet, i enlighet med artikel K 6 i Fördraget om Europeiska unionen, texten till utkastet till konvention för granskning av Europaparlamentet ⁽¹⁾.

Den 26 maj 1997 fastlade rådet konventionen ⁽²⁾ och samma dag skrevs den under av företrädarna för samtliga medlemsstater.

3. Den nya konventionen är den enda som skall tillämpas mellan unionens medlemsstater om inte annat följer av befintliga avtal eller avtal som kan komma att slutats mellan två eller flera medlemsstater och som tillåter ett närmare samarbete mellan dem i enlighet med artikel K 7 i Fördraget om Europeiska unionen.

Konventionen utgör en direkt förlängning av 1965 års Haagkonvention och återger ett antal lösningar ur denna, men innehåller också nyheter som bygger på fyra huvudprinciper.

För det första inför den, i syfte att undvika upprepade förseningar vid översändande av handlingar mellan flera mellanhänder, mer direkta förbindelser mellan de personer eller myndigheter som är ansvariga för översändningen och dem som har som uppgift att delge eller låta delge handlingarna.

I konventionen anges vidare ett antal praktiska metoder för att underlätta arbetet för de tjänstemän som sköter de praktiska detaljerna, så som moderna metoder för översändande, ett fullständigt formulär som är lättare att fylla i samt förteckningar över de mottagande organ som staterna har utsett.

I syfte att skydda parternas rättigheter införs dessutom nya bestämmelser om översättning av handlingarna.

Därutöver inrättas en verkställande kommitté, vars uppgift är att övervaka att konventionen fungerar väl, att utarbeta och uppdatera en handbok avseende de mottagande organen och en ordlista över användbara juridiska termer samt att lämna förslag för att förbättra genomförandet av konventionens bestämmelser eller att ändra dess innehåll.

Ett protokoll om Europeiska gemenskapernas domstols tolkning, vilket har utarbetats enligt modellen för protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av Brysselkonventionen av den 27 september 1968, kröner slutligen verket.

Frågan om delgivning av handlingar behandlas i artikel 20 i Brysselkonventionen och i artikel IV i det bilagda protokollet och artiklarna bör därför anpassas till varandra.

Denna konvention, som utgör det första resultatet av det civilrättsliga samarbete som infördes genom avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, bör förstärka de befintliga banden mellan medlemsstaterna.

Det åligger jurister och rättstillämpare att sörja för att konventionen blir en framgång.

⁽¹⁾ Ytrande avgivet den 11 april 1997 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

AVDELNING I

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. I artikel 1.1 fastställs konventionens tillämpningsområde. Där klargörs också att konventionen reglerar förbindelserna mellan medlemsstaterna i Europeiska unionen när det gäller att översända handlingar av civil eller kommersiell natur.

Förhållandet mellan denna konvention och övriga avtal eller arrangemang, som har ingåtts mellan två eller flera medlemsstater, regleras av artikel 20. Det hänvisas därför beträffande den fråga till förklaringarna i den artikeln.

I konventionen behandlas översändande för delgivning av handlingar i mål eller ärenden och andra handlingar. Dessa handlingar definieras inte i konventionen.

Med handlingar i mål eller ärenden bör man givetvis förstå handlingar som har samband med ett rättsligt förfarande. När det gäller andra handlingar förefaller det inte möjligt att ge en exakt definition. Man kan anse att det rör sig om handlingar som har upprättats av en tjänsteman, till exempel en handling upprättad inför notarius publicus, en handling som upprättats av en exekutor, handlingar upprättade av en offentlig myndighet i medlemsstaten eller handlingar, vilkas natur och betydelse motiverar att de översänds och bringas till mottagarens kännedom enligt ett officiellt förfarande.

När det gäller "civil eller kommersiell natur" definieras i konventionen i likhet med i talrika andra avtal i vilka termer används inte på något sätt dessa begrepp och inte heller ges någon hänvisning till definitioner i den sändande eller mottagande statens rätt.

För att få till stånd samstämmighet mellan de olika konventioner som har ingåtts inom ramen för Europeiska unionen skulle det vara ändamålsenligt att hålla sig till den tolkning av begreppet "civil eller kommersiell natur" som gjorts av domstolen, som fastslår en självständig definition med beaktande av konventionens mål och huvudlinjer, liksom av de allmänna principer som kan urskiljas i de olika nationella rättsordningarna sammanlagda. "Civil eller kommersiell natur" är inte begränsat till 1968 års Brysselkonventions materiala tillämpningsområde.

I första hand utesluts brottmål och skattemål från "civil eller kommersiell natur", däremot inte ärenden av civil natur som skall avgöras inom ramen för sådana mål. En flexibel tolkning av dessa termer förefaller dock nödvändig för att skydda ifrågakvarande parter rättigheter, i synnerhet svarandens rättigheter.

2. Punkt 2 har införts i artikel 1 i syfte att befria den mottagande medlemsstaten från allt ansvar för delgivning av en handling om adressatens adress inte är känd.

Detta betyder dock inte att ett organ i den mottagande medlemsstaten, som mottar en framställning om delgivning av en handling med en adressat vars adress är ofullständig eller oriktig, kan underlåta att göra efterforskningar med de medel som står till dess förfogande.

Om det trots sådana föranstaltningar inte är möjligt att utröna adressatens adress, är det önskvärt att handlingen så snart som möjligt återsänds till det sändande organet.

Artikel 2

Sändande och mottagande organ

Genom bestämmelserna i artikel 2 anges principen om direkt översändande av handlingar för delgivning mellan decentraliserade organ. Detta system, som är ett framsteg på området för rättsligt samarbete mellan medlemsstaterna, utgör en av de viktigaste nyheterna i konventionen.

I syfte att råda bot på det långsamma översändandet av handlingar på diplomatisk väg, den enda möjligheten för översändande mellan stater som inte är bundna av konventioner, inrättas genom ett antal avtal centrala myndigheter som har till uppgift att, oftast i på varandra följande etapper, sörja för att handlingarna når adressaterna; denna konvention syftar till att avskaffa mellanliggande etapper mellan avsändningen av en handling i den sändande medlemsstaten och delgivningen i den mottagande medlemsstaten.

Därför är det medlemsstaternas sak att utse tjänstemän, rättsliga eller administrativa myndigheter eller andra personer med behörighet och medel, som gör det möjligt för dem att sköta de uppdrag som anförtros de sändande och de mottagande organen. Genom konventionen förpliktas medlemsstaterna dock inte att förse de privata organ de utser med dessa medel.

Medlemsstaterna har också rätt att utse ett och samma organ att på samma geografiska verksamhetsområde fungera som sändande organ och som mottagande organ, eller att utse olika organ.

Federala stater, stater där flera rättssystem tillämpas och stater med autonoma territoriella administrationer kan utse flera organ.

De kan dock även göra undantag från decentraliseringsprincipen och förklara att de för hela sitt territorium utser ett enda organ till sändande organ och ett enda

organ till mottagande organ, eller att de utser ett och samma organ att sköta båda uppgifterna. Att dessa stater utser ett enda organ bör dock inte medföra förseningar i genomförandet av delgivningsförfarandet.

Sådana centrala organ utses för en tid av fem år. Den verkställande kommitté som inrättas i artikel 18 har som uppgift att övervaka de decentraliserade organens funktion och säkerställa deras effektivitet. De medlemsstater som har utsett ett centraliserat organ kan efter utvärdering av de uppgifter som har insamlats inom denna ram föredra att senare utse decentraliserade organ med hänsyn till de resultat som har uppnåtts i de medlemsstater som genast införde det decentraliserade systemet. Förklaringen kan dock förnyas i femårsperioder.

Dessutom är medlemsstaterna enligt punkt 4 förpliktade att tillhandahålla de uppgifter om de mottagande organ de har utsett som de sändande organen i andra medlemsstater behöver för att kunna översända handlingar till dem.

De organ som har utsetts av medlemsstaterna skall ha tillgång till en handbok som innehåller alla användbara upplysningar och som skall utarbetas och regelbundet uppdateras av verkställande kommittén i enlighet med bestämmelserna i artikel 18 i konventionen.

Artikel 3

Central enhet

I syfte att göra det möjligt för de sändande organen och de mottagande organen att reglera de svårigheter som kan uppstå vid genomförandet av konventionen och som inte kan lösas genom kontakter på deras nivå, anges i konventionen att centrala enheter skall utses med ansvar för att söka lösningar på dessa problem genom direkta förbindelser mellan det sändande organet, å ena sidan, och den centrala enheten i den mottagande medlemsstaten å andra sidan.

Därför föreskrivs det i punkt a att det sändande organet skall ha möjlighet att begära upplysningar av den centrala enheten i en annan stat. Framställningen kan till exempel gälla till vilket mottagande organ en handling skall sändas för delgivning, när de uppgifter det sändande organet förfogar över är otillräckliga.

Punkt b kan gälla ett särfall eller mer generella svårigheter. Ett sändande organ kan till exempel vända sig till den centrala enheten i en annan medlemsstat, om det har sänt en handling till ett mottagande organ i denna medlemsstat för en tid sedan men trots flera framställningar inte

har lyckats få några uppgifter om resultatet av översändandet. Organet kan även meddela den centrala enheten om det har förekommit upprepade svårigheter i förbindelserna med något av de mottagande organen.

Punkt c, i vilken det föreskrivs möjlighet att begära att den centrala enheten i den mottagande medlemsstaten översänder en handling till det behöriga mottagande organet för att låta delge den bör, enligt vad som sägs i denna punkt, inte tillämpas annat än "i undantagsfall". Det tillkommer i princip inte den centrala enheten att direkt behandla framställningar om översändande, som bör skötas av det mottagande organet.

Konventionen innehåller dessutom ett antal bestämmelser som gör det möjligt för de sändande organen och de mottagande organen att reglera de svårigheter som uppstår vid en framställning om delgivning och dessa bestämmelser bör tillämpas innan hänvändelse till den centrala enheten övervägs.

Om det är omöjligt för det sändande organet att avgöra vilket det mottagande organet med territoriell behörighet är, bör det alltså inte leda till att handlingen översänds till den centrala enheten utan till en framställning om upplysningar i enlighet med punkt a.

Om det visar sig omöjligt att få reda på adressatens adress eller om den angivna adressen är felaktig och det mottagande organet därför inte kan efterkomma en framställning om delgivning, bör handlingen under inga omständigheter översändas till den centrala enheten. Situationen är i så fall den som behandlas i artikel 1.2 i konventionen, enligt vilken konventionen inte är tillämplig när adressatens adress inte är känd.

Däremot kan en handling översändas till en central enhet om, trots upprepade framställningar och sedan en rimlig frist löpt ut, inget svar har kommit på frågan vilket mottagande organ som är territoriellt behörigt att delge handlingen.

Med allmänt kan sägas att översändande av en handling till den centrala enheten i den mottagande medlemsstaten kan tillåtas exempelvis om en domstol som har utsetts till mottagande organ, eller ett exekutorskontor, förstörs genom eldsvåda eller om samhällstjänsterna i den region av medlemsstaten, inom vilken handlingen skall delges, fullständigt lamslås på grund av generalstrejk eller en naturkatastrof.

Under dessa omständigheter skall det sändande organet, mot bakgrund av dessa riktlinjer, avgöra om så ovanliga omständigheter föreligger att det är motiverat att över-

sända en handling till den centrala enheten i den mottagande staten.

Verkställande kommittén skall övervaka att artikel 3 c tillämpas i enlighet med artikel 18.2

Slutligen förefaller det lämpligt att de stater som är parter i Haagkonventionen av den 15 november 1965 till central enhet utser den centrala myndighet som de har utsett enligt artikel 2 i den konventionen.

AVDELNING II

HANDLINGAR I MÅL ELLER ÄRENDEN

Avsnitt 1

Översändning och delgivning av handlingar i mål eller ärenden

I detta avsnitt lämnas bestämmelser om de tillämpliga reglerna för det normala tillvägagångssättet vid översändning av handlingar enligt konventionen.

Artikel 4

Översändning av handlingar

1. För att möjliggöra snabbt genomförande av hela förfarandet för översändning och delgivning av en handling skall det sändande organet göra vad som behövs för att handlingen direkt och snarast möjligt översänds till det behöriga mottagande organet. För att få veta vilket mottagande organ som är behörigt att mottaga handlingen med anledning av adressatens adress, skall det sändande organet använda sig av den handbok som utarbetas av den verkställande kommittén.

2. I konventionen finns ingen förteckning över de sätt för översändning som får användas. Genom att det tvärtom görs möjligt att använda varje lämpligt sätt, möjliggörs ett val som överensstämmer med den interna rätten och beaktar omständigheterna i det enskilda fallet och de förbindelser som kan inledas med det behöriga mottagande organet.

Denna flexibilitet när det gäller vilka medel som får användas skall emellertid inte förfördela den person som skall delges handlingen. Det är därför som det i konventionen föreskrivs att den mottagna texten skall överensstämma med den som har översänts och att alla uppgifter i den skall kunna läsas utan svårighet. Om så inte är fallet, skall handlingarna utan dröjsmål återsändas till det sändande organet tillsammans med formuläret med rubriken "meddelande om återsändning av framställning och handling", som skall vara vederbörligt ifyllt.

Med hjälp av handboken kommer det sändande organet att kunna ta reda på hur det kan sätta sig i förbindelse med de mottagande organen i den medlemsstaten. Vid den årliga uppdateringen kan tekniska innovationer som nyligen godkänts som tillåtna medel av de mottagande organen komma att beaktas.

3. De handlingar som skall översändas av det sändande organet skall åtföljas av det formulär om framställning om delgivning som finns i bilagan till konventioner och följaktligen finns på alla språk.

Konventionen innehåller inte någon regel om på vilket språk det förtrycka i formuläret skall avfattas. De sändande organen är följaktligen fria att exempelvis använda formulär som avfattats på deras officiella språk, på det mottagande organets officiella språk eller på det språk inom Europeiska unionen som den mottagande staten har förklarat att den tillåter enligt punkt 3.

Vidare skall det sändande organet fylla i formuläret på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den mottagande staten eller det språk denna har godtagit med tillämpning av punkt 3. Det sändande organet kan avgöra vilket språk som får användas för detta ändamål genom att använda handboken, i vilken det kommer att anges

a) å ena sidan

- det enda officiella språk som används i den mottagande staten, eller
- de olika officiella språk i den mottagande staten, som kan användas, eller
- de officiella språk i den mottagande staten som skall användas på grund av adressatens adress.

b) å andra sidan

- ett annat språk som används i ett av Europeiska unionens medlemsstater, vilket den mottagande staten har förklarat sig godta.

Det sändande organet kan, enligt eget val, använda det tillämpliga språk som anges i punkt a eller det språk som anges i punkt b ovan.

Det bör för övrigt observeras att större delen av de upplysningar som skall lämnas i formuläret, som finns i bilagan till konventionen, inte behöver översättas och att den verkställande kommittén kommer att få i uppdrag att utarbeta en ordlista som på alla unionsspråk upptar de viktigaste juridiska termer som behövs för att fylla i formuläret.

4. Det finns bestämmelser om dispens från kravet på legalisering i flera konventioner. Det finns därför ännu mindre anledning att i unionen kräva legalisering av handlingar som översänds endast i syfte att delges.

I artikel 49 i Brysselkonventionen av den 27 september 1968 föreskrivs för övrigt att ingen legalisering av handlingar eller annat liknande förfarande får krävas av en medlemsstat domstol till vilken en framställning om verkställighet inges av ett beslut som har fattats i en annan medlemsstat.

5. Denna punkt, i vilken det föreskrivs möjlighet att sända en handling i två exemplar till det mottagande organet och att begära att ett av dessa exemplar åter-sänds, kommer att kunna användas endast om handlingar översänds på traditionellt sätt, till exempel med post. Praxis bör dock anpassas till andra sätt som kan komma att användas i framtiden, allt eftersom de tas i bruk.

Formuläret för framställning som skall översändas med handlingen möjliggör för det sändande organet att förse det mottagande organet med vederbörliga uppgifter.

Artikel 5

Översättning av handlingar

1. När en handling skall översändas till en annan medlemsstat för delgivning, skall det sändande organet upplysa sökanden om att adressaten enligt reglerna i artikel 8 i konventionen kan vägra att ta emot handlingen på grund av det språk som används.

Konventionen anger inte de rättsliga följderna av en vägran att motta en handling på grund av det språk som används, utan överläter åt behöriga rättsinstanser att avgöra den frågan.

Det sändande organet skall följaktligen rikta sökandens uppmärksamhet på de risker han kan komma att löpa avseende frister, effektivitet eller förfarandets lagenlighet genom att inte låta utföra en översättning som kan visa sig vara nödvändig.

2. Om sökanden väljer att låta översätta handlingen, skall han i förskott betala kostnaderna för översättningen, men denna regel hindrar inte att, om detta föreskrivs i lagen i den medlemsstat där förfarandet pågår, ett beslut om ersättningsskyldighet för dessa kostnader senare fattas och eventuellt möjliggör återbetalning till sökanden av hela eller en del av det erlagda beloppet.

Man bör notera att termen "sökande" i samtliga fall avser den part som önskar få handlingen översänd. Den kan således inte avse domstolen.

Artikel 6

Det mottagande organets mottagande av handlingar

1. Bestämmelserna i denna punkt syftar till att säkerställa att det sändande organet underrättas om att det mottagande organet har mottagit de översända handlingarna. I bestämmelserna läggs tonvikten på kravet på snabbhet i det svar som skall sändas av det mottagande organet, då bestämmelserna kräver att ett kvitto sänds snarast möjligt på snabbast möjliga sätt. De mottagande organen skall följaktligen bemöda sig om att sända kvittot till de sändande organen så snart handlingarna har tagits emot.

Det räcker att det mottagande organet till det sändande organet återsänder en kopia av det formulär om framställning om delgivning som översänts tillsammans med handlingarna efter att ha fyllt i den del som rubriceras "mottagningsbevis" (rubrik 8 i formuläret).

Mottagande av kvittot gör det möjligt för det sändande organet att försäkra sig om att det översända dokumentet har nått fram till behörigt mottagande organ.

Har det sändande organet inom rimlig tid efter det att fristen på sju dagar har löpt ut inte mottagit något kvitto, kan det däremot leda till att det sändande organet får uppfattningen att handlingarna kommit bort och att försändelsen bör skickas på nytt, vilket riskerar att framkalla förvirring om de olika försändelserna.

2. Syftet med denna punkt är att undvika att handlingen och framställningen om delgivning återsänds till det sändande organet, när det med några enkelt inhämtade kompletterande upplysningar eller handlingar skulle gå att undanröja de svårigheter som hindrar det mottagande organet från att delge eller låta delge handlingen.

3. Denna punkt är tillämplig då det mottagande organet inte kan tillgodose framställningen om delgivning ens sedan upplysningar eller kompletterande handlingar har erhållits.

Två fall anges, dels att en framställning uppenbart ligger utanför konventionens tillämpningsområde, dels att delgivning är omöjlig med anledning av att de formella kraven i konventionen inte har uppfyllts.

Det första fallet avser, till exempel, en framställning om delgivning av en handling i skattemål.

Det andra fallet kan omfatta, till exempel, framställningar om delgivning av oläsliga handlingar eller av handlingar som inte åtföljs av någon framställning, eller en framställning där adressatens adress inte har kunnat utrönas.

Denna punkt kan vidare gälla då det mottagande organet inom en rimlig frist över huvud taget inte har fått något svar på en framställning om kompletterande upplysningar eller handlingar enligt punkt 2.

Likaså skall framställningar som felaktigt sänts till ett mottagande organ i en annan medlemsstat än den på vilkens territorium adressaten befinner sig, returneras till det sändande organet, liksom när en särskild delgivningsform, som är oförenlig med lagen på platsen, begärs.

4. Bestämmelserna i denna punkt syftar också de till att undvika att handlingar går i retur till det sändande organet av det enda skälet att det mottagande organ som mottog dem inte är det rätta territoriellt behöriga organet i den mottagande medlemsstaten. I dessa bestämmelser föreskrivs följaktligen att detta obehöriga organ skall vidarebefordra handlingen till det behöriga organet i samma medlemsstat.

Denna vidarebefordran skall ske enligt de villkor som anges i artikel 4, dvs. direkt och snarast möjligt på lämpligt sätt. Med hänsyn till den försening som följer av ett andra översändande, skall detta ske med särskild skyndsamhet.

För att vidare undvika att det sändande organet inte känner till denna vidarebefordran, föreskrivs i konventionen att det obehöriga mottagande organ som har vidarebefordrat handlingen samt det behöriga mottagande organet båda skall sända ett meddelande till det sändande organet.

Det organ som har territoriell behörighet skall omedelbart, eller senast inom sju dagar och på snabast möjliga sätt, enligt villkoren i punkt 1 meddela det sändande organet att det mottagit handlingen.

Artikel 7

Delgivning av handlingar

1. Det mottagande organet skall underrättas om den begärda delgivningsformen genom uppgifter från det sändande organet på formuläret för framställningen.

Om delgivningsformen är oförenlig med den mottagande statens lag, bör handlingen delges i enlighet med den statens lag, om det sändande organet begärt det. Det-

samma gäller om inte någon särskild delgivningsform har begärts av det sändande organet.

Denna begäran kan anges under punkt 5.2.1 i formuläret.

2. I denna punkt åläggs det mottagande organet en skyldighet att snabbt genomföra delgivningsförfarandet. Organet skall omedelbart vidta eller låta vidta nödvändiga åtgärder. Emellertid har, med hänsyn till de svårigheter som kan uppstå, en frist på en månad föreskrivits som har ansetts tillräckligt för att slutföra delgivningsförfarandet.

Andra meningen skall inte tolkas som att det mottagande organet åsidosätter sin skyldighet att snarast möjligt vidta eller låta vidta alla nödvändiga åtgärder och sedan underrätta det sändande organet om att det inte har varit möjligt att delge handlingen inom den föreskrivna fristen.

Syftet är att slå fast att det mottagande organet är skyldigt att underrätta det sändande organet om att de förfaranden som genomförts för att få till stånd delgivning ännu inte har lyckats.

Det kan i vissa fall hända att delgivning inte har kunnat ske inom fristen på en månad, men kan ske inom rimlig tid. I detta fall är det mottagande organet alltså skyldigt att sända det bevis som finns i formuläret till det sändande organet vid utgången av fristen på en månad.

Artikel 8

Vägran att ta emot en handling

1. Språkreglerna i artikel 8 gäller uteslutande själva handlingarna.

För att skydda adressatens intressen anges i konventionen att handlingen skall översättas till den mottagande statens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den staten, till det eller de språk som används på den plats där delgivningen skall äga rum.

I vissa fall kan emellertid översättningen konstateras vara onödigt kostsam och till och med strida mot adressatens intressen. Det är exempelvis fallet när adressaten är medborgare i den sändande staten eller i vart fall förstår språket i den staten.

Man bör observera att när handlingen är avfattad på eller översatt till det officiella språket i den mottagande staten eller det eller de officiella språk som används på den plats där handlingen skall delges, kan adressaten inte vägra att ta emot handlingen av skäl som hänför sig till användningen av detta språk.

Om handlingen däremot inte har översatts, har han den möjligheten om han inte förstår det språk som handlingen är avfattad på.

Emellertid förpliktar konventionen inte sökanden att överlämna en handling avfattad på eller översatt till något av de ovannämnda språken, men låter adressaten vägra ta emot en handling med anledning av att de angivna reglerna inte har iaktttagits.

Om det uppstår tvist om huruvida mottagaren förstår det språk handlingen är avfattad på skall den lösas enligt gällande regler, till exempel genom att frågan om delgivning skett enligt gällande bestämmelser tas upp av den domstol där det förfarande pågår inom ramen för vilket handlingen har översänts.

Det mottagande organet skall underrätta adressaten om att han får vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på ett av de officiella språken på platsen för delgivningen eller på ett sådant språk i den sändande staten, som han förstår.

Organet kan fullgöra underrättelseskyldigheten enligt denna punkt på olika sätt. Lämpliga sätt skall stå till buds i varje medlemsstat enligt där gällande regler för delgivning av handlingar.

Då handlingen delges genom att en särskild tjänsteman överlämnar den personligen till adressaten får denne också lämna underrättelsen muntligen.

Om handlingen däremot delges med post, får underrättelsen ges genom en handling som bifogas de handlingar som sänds till adressaten.

Under alla förhållanden skall det anges under punkt 12 c i delgivningsbeviset på vilket sätt adressaten har underrättats.

Om adressaten vägrar att ta emot handlingen med hänvisning till det språk som används bör han meddela detta inom rimlig tid så att förfarandet inte försenas.

Det bör noteras att medlemsstaterna kan ha slutit avtal enligt vilka vart och ett av de officiella språken i en av dessa stater av de övriga betraktas som ett av deras egna officiella språk. Så är exempelvis fallet med de nordiska staterna som har angett att de utan åtskillnad använder danska, norska och svenska språken i enlighet med bestämmelserna i den nordiska konventionen från 1974.

2. För att ge det sändande organet och sökanden möjlighet att vidta för dem lämpliga åtgärder skall det motta-

gande organet meddela det sändande organet så snart det fått kännedom om eventuell vägran från adressatens sida att ta emot handlingen.

Artikel 9

Delgivningsdag

Bestämmelserna i denna artikel syftar till att bestämma kriterierna för vilken dag som skall anses vara dagen för delgivning av en handling.

Delgivning av en handling medför, i de flesta fall, rättsliga verkningar och det kan vara viktigt att veta vid vilken tidpunkt de uppstod.

På grund av de skillnader som finns mellan unionens olika medlemsstater, såväl när det gäller procedurregler för delgivning av handlingar som när det gäller materiella regler, varierar emellertid den händelse som är avgörande för vilken dag delgivning har skett från en medlemsstat till en annan.

När konventionen utarbetades eftersträvades en regel som, i förbindelserna mellan unionens medlemsstater, skulle kunna ersätta regler i den interna rätten och det ledde till att bestämmelserna i artikel 9 antogs.

I punkt 1 slås principen fast om att delgivningsdagen är den dag då delgivning har skett enligt den mottagande statens lag. Syftet är att skydda adressatens rättigheter.

Syftet med punkt 2 är däremot att skydda sökandens rättigheter, vilken kan ha intresse av att handla inom en viss frist eller en bestämd dag. Det förefaller lämpligt att i ett sådant fall låta honom göra sina rättigheter gällande en dag han själv kan bestämma i stället för att utgå från en händelse, delgivningen av en handling i en annan medlemsstat över vilken han inte har direkt kontroll, som skulle kunna inträffa efter utgången av den fastställda fristen.

Punkterna 1 och 2 kan användas kumulativt så att delgivningens verkningar inträder vid olika tidpunkter i förhållande till handlingens adressat respektive till sökanden. Det skulle till exempel kunna inträffa i samband med viss lagstiftning i de fall där en kallelse skulle medföra preskriptionsavbrott och innehålla uppmaning till inställelse.

När det gäller preskriptionsavbrott i förhållande till sökanden hänvisas till lagen i den sändande medlemsstaten i enlighet med punkt 2.

I förhållande till handlingens adressat skall utgångspunkten för beräkning av inställelsfristerna vara den som anges i den mottagande statens lag.

I punkt 3 anges möjligheten för en medlemsstat att förklara att den inte kommer att tillämpa bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 10

Delgivningsbevis och kopia av den delgivna handlingen

När förfarandet för delgivning av handlingen har fullgjorts, skall motsvarande rubrik i formuläret fyllas i.

Formuläret skall återsändas till det sändande organet, i förekommande fall tillsammans med en kopia av handlingen.

Vidare har regler liknande dem som anges för framställning om delgivning föreskrivits när det gäller vilket språk som skall användas för att fylla i formuläret, eftersom det mottagande organet bör kunna använda sig antingen av ett officiellt språk eller ett av de officiella språken i den medlemsstat till vilken dokumentet skall befordras eller av ett språk som den förklarar sig godta för detta ändamål.

Artikel 11

Kostnader för delgivning

1. I punkt 1 antas principen om att de tjänster som erbjuds av den mottagande medlemsstatens administration skall vara kostnadsfria.

2. Däremot tillåts medlemsstaterna enligt punkt 2 att förskriva att sökanden skall stå för kostnaderna när formaliteterna för delgivningen inte genomförs av de statliga administrationerna.

Ett förskott för kostnaderna kan krävas innan delgivningsförfarandet sätts igång. Den handbok som utarbetas av den verkställande kommittén kommer att innehålla användbara uppgifter i det avseendet och kommer särskilt att ange om en inbetalning skall göras samtidigt som handlingen översänds av det sändande organet.

Avsnitt 2

Andra sätt att översända och delge handlingar i mål eller ärenden

Detta avsnitt innehåller ett antal subsidiära sätt att översända handlingar.

Artikel 12

Översändning på konsulär eller diplomatisk väg

Denna artikel, som ger möjlighet att översända handlingar på konsulär eller diplomatisk väg, är avsedd för översändning i undantagsfall.

Den bör således inte tillämpas annat än under ytterst svåra förhållanden, som dem som anges som exempel i anslutning till artikel 3 c, dvs. sociala förhållanden eller klimatförhållanden som gör det omöjligt att befordra handlingar från en medlemsstat till en annan på något annat sätt.

Artikel 13

Delgivning av handlingar genom diplomatiska eller konsulära tjänstemän

Med denna artikel införlivas i konventionen en delgivningsform som traditionellt accepteras i internationella förbindelser.

Genom artikeln erbjuds i princip denna möjlighet för varje person, oavsett medborgarskap, som är bosatt på en medlemsstats territorium. Medlemsstaterna får emellertid möjlighet att göra förbehåll.

Artikel 14

Delgivning med post

I denna artikel tillåts delgivning med post.

Medlemsstaterna kan emellertid precisera villkoren för delgivning av handlingar med post för att ge garantier till adressater som är bosatta på deras territorium. De kan till exempel kräva att delgivningen skall ske med rekommenderat brev eller i enlighet med konventionens regler om översättning av handlingar.

Det bör påminnas om att världspostkonventionen, i vilken alla medlemsstater är parter, särskilt föreskriver möjligheten med rekommenderade försändelser.

De villkor som medlemsstaterna föreskriver i enlighet med punkt 2 kommer, i förekommande fall, att anges särskilt i den handbok som verkställande kommittén utarbetar.

Artikel 15

Direkt framställning om delgivning

Denna artikel ger varje person som har ett intresse i översändningen av en handling, som faller inom denna konventions tillämpningsområde, rätt att vända sig direkt

till de behöriga personerna i den mottagande medlemsstaten för delgivning.

Denna artikel skall inte tolkas som rättslig grund för direkt översändning av en handling från en berörd part till en tjänsteman. En sådan direkt överföring är laglig endast om den sker i enlighet med lagreglerna i den medlemsstat där förfarandet äger rum.

I punkt 2 förskrivs emellertid möjlighet för medlemsstaterna att göra undantag och därför är det lämpligt att använda sig av verkställande kommitténs handbok för att kontrollera om ifrågasvarande medlemsstat motsätter sig detta förfarande.

AVDELNING III

ANDRA HANDLINGAR

Artikel 16

För begreppet andra handlingar hänvisas till artikel 1.

AVDELNING IV

DOMSTOLENS TOLKNING

Artikel 17

I denna artikel fastslås principen att Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att tolka konventionen. Eftersom enhällighet emellertid inte har kunnat nås om denna princip, finns bl.a. reglerna om villkoren för anhängiggörande särskilt upptagna i protokollet om domstolens tolkning av denna konvention.

Endast behöriga domstolar och myndigheter i de medlemsstater som har ratificerat både konventionen och protokollet kan hänskjuta ärenden till domstolen.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 18

Verkställande kommitté

Eftersom konventionen huvudsakligen innehåller regler om inbördes rättshjälp, har en verkställande kommitté inrättats för att följa hur konventionen fungerar och granska alla allmänna frågor i samband med dess tillämpning.

Kommittén utgör en del av arbetsstrukturerna under avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, i enlighet med rådets förklaring till protokollet vid det möte där konventionen fastlades.

Kommittén är därför sammansatt av företrädare för alla medlemsstater, även för dem som ännu inte är parter i konventionen, och kommissionen är till fullo delaktig i dess arbete. Utöver bestämmelserna i konventionen skall kommitténs arbete styrs av de bestämmelser som gäller för andra arbetsgrupper inom rådet.

Kommittén skall hålla sitt första möte då minst tre medlemsstater har förklarat att de kommer att tillämpa konventionen i sina förbindelser med andra medlemsstater, som har avgivit samma förklaring. Enligt bestämmelserna i artiklarna 18.2, 24.4 och 27.2 c skall detta första möte äga rum nittio dagar efter deponeringen av den tredje förklaringen som kommer att offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Kommittén har tre huvuduppgifter.

För det första har kommittén till uppgift att följa hur konventionen fungerar, dvs. samla in alla användbara upplysningar om medlemsstaternas genomförande av konventionen. Kommittén skall särskilt granska effektiviteten hos de sändande och de mottagande organen, under vilka omständigheter de centrala enheterna tar emot direkta framställningar om delgivning av handlingar och hur bestämmelserna om delgivningsdag tillämpas.

Genom att särskild uppmärksamhet ägnas åt vissa bestämmelser i konventionen bör det vara möjligt för kommittén att avgöra om regler som för vissa länder har visat sig svåra att genomföra tillämpas utan problem av övriga och om reglerna därför skulle kunna ges ett utvidgat tillämpningsområde. De upplysningar som verkställande kommittén samlar in kan därför sägs vara av särskilt intresse för ömsesidiga upplysningar medlemsstaterna emellan. Upplysningarna kommer också att tas med i regelbundna rapporter till rådet, den första vid utgången av en treårsperiod räknat från kommitténs första möte och de följande vart femte år.

Rådet skall från fall till fall bedöma om det anser det lämpligt att sända dessa rapporter till Europaparlamentet.

För det andra ingår det i kommitténs uppgifter att sköta praktiska åligganden som är oundgängliga för att konventionen skall fungera, såsom att utarbeta och uppdatera den handbok som de sändande organen skall använda för att kunna avgöra vilka mottagande organ i övriga medlemsstater de skall översända handlingar till

och att utarbeta en ordlista över juridiska termer. Handboken skall om möjligt även ange kostnaderna för delgivning av handlingar med avseende på tillämpningen av artikel 11 i konventionen.

Kommittén kommer slutligen också att kunna dra nytta av de upplysningar som den har samlat in genom att föreslå förbättringar i konventionen eller enbart i formuläret.

Artikel 19

Tillämpning av artiklarna 15 och 16 i 1965 års Haagkonvention

Denna artikel införlivar den ordning som infördes genom Haagkonventionen av den 15 november 1965 med en enda formell ändring beträffande villkoren för medlemsstaternas anmälan av den förklaring som avses i punkt 1 b. Artikeln innehåller ett antal regler som är avsedda att skydda rättigheterna för mottagare av handlingar i mål och ärenden som översänds enligt denna konvention.

Punkt 1 avser stämningareller motsvarande handlingar och föreskriver att domstolen skall uppskjuta avgörandet så länge det inte har konstaterats att handlingen har delgivits och, när så skett, att delgivningen har ägt rum i så god tid att svaranden haft möjlighet att avge svaromål. Det ges emellertid möjlighet att göra undantag från denna regel för medlemsstater, som önskar att deras domstolar skall kunna avgöra ärendet efter en viss frist, om vissa villkor är uppfyllda.

Punkt 2 avser de fall då ett avgörande har meddelats i svarandens uttalande och ger denne möjlighet att, under vissa omständigheter, få saken omprövad utan hinder av att fristen för ordinära rättsmedel löpt ut. För att undvika att det uppstår juridisk osäkerhet till skada för sökanden i första instans föreskrivs i konventionen att medlemsstaterna, genom att avge en förklaring, kan förkorta den frist inom vilken framställningen om omprövning skall ha ingivits.

Bestämmelserna i punkt 2 är inte tillämpliga i frågor som rör personers status. Det har inte förefallit möjligt att tillåta upphävande av en tredsdom i äktenskapsmål där nytt äktenskap redan har ingåtts av hänsyn till kraven på rättssäkerhet på detta område.

Artikel 20

Förhållande till andra avtal eller arrangemang

Som följd av denna artikel är det endast denna konvention samt avtal eller arrangemang, som uppfyller villko-

ren i artikel K 7 i Fördraget om Europeiska unionen, som tillämpas mellan de medlemsstater som är parter i sådana, dvs. avtal eller arrangemang som innehåller bestämmelser om översändning av handlingar för delgivning och som ger möjlighet till ett närmare samarbete på detta område och inte stör det samarbete som upprättas genom denna konvention.

Av denna artikel i förening med artikel 1 framgår för övrigt att inga andra avtal, konventioner eller arrangemang kan genomföras mellan de medlemsstater som har ratificerat denna konvention.

Denna konvention kommer framför allt att ersätta 1954 års och 1965 års Haagkonventioner i förbindelserna mellan de medlemsstater som är parter i den när det gäller översändning av handlingar för delgivning.

När flera översändningar skall ske i samma angelägenhet till medlemsstater eller tredje land, skall således endast de regler som föreskrivs i den europeiska konventionen eller i avtal eller arrangemang som avses i artikel 20 tillämpas, när det gäller handlingar som skall sändas till en medlemsstat.

Handlingar, som inom ramen för samma angelägenhet skall delgas i tredje land, skall däremot naturligtvis översändas i enlighet med gällande avtal med detta land.

Förekomsten av särskilda avtal eller arrangemang medlemsstater emellan kommer att anges i verkställande kommitténs handbok.

Artikel 21

Rättshjälp

I denna artikel föreskrivs att bestämmelser om rättshjälp i andra konventioner, som kan vara tillämpliga mellan vissa medlemsstater, inte skall påverkas.

Artikel 22

Skydd för information

I denna artikel åläggs de mottagande organen att iaktta sekretess för sådana uppgifter som de får kännedom om inom ramen för sin verksamhetsutövning.

De mottagande organen är ansvariga för att sekretessreglerna i deras interna rätt tillämpas.

De personer som de översända uppgifterna rör kan alltid åberopa gällande lagbestämmelser för att få veta hur dessa uppgifter har använts.

Artikel 23

Reservationer

I denna artikel ställs en uttömmande förteckning upp över reservationer som är tillåtna inom ramen för konventionen. Dessa reservationer skall för övrigt göras i samband med den anmälan som avses i artikel 24.2 men kan när som helst återtas.

Det bör påpekas att den förklaring som avses i artikel 14.2 inte anses utgöra någon reservation.

Artikel 24

Antagande och ikraftträdande

Denna artikel reglerar konventionens ikraftträdande i enlighet med de regler som Europeiska unionens råd har utarbetat i detta avseende.

Konventionen träder i kraft nittio dagar efter det att den sista av de femton stater som är medlemmar i Europeiska unionen den 26 maj 1997, dvs. den dag då rådet antog den rättsakt som fastlägger konventionen, har deponerat sitt anslutningsinstrument.

Emellertid ger punkt 4, liksom de avtal om rättsligt samarbete som tidigare har ingåtts mellan medlemsstaterna, varje medlemsstat möjlighet att vid antagandet eller senare förklara att denna konvention för den statens del skall tillämpas i förtid i förhållande till de andra medlemsstater som har avgivit samma förklaring. Förklaringen träder i kraft nittio dagar efter det att den har avgivits.

Medlemsstaterna kan däremot inte förklara att domstolen skall vara behörig att tolka konventionen under den förtida tillämpningen; för detta krävs att alla femton medlemsstaterna har antagit motsvarande bestämmelser i konventionen.

Artikel 25

Anslutning

I denna artikel föreskrivs att konventionen är öppen för anslutning av varje stat som blir medlem i Europeiska unionen och villkoren för en sådan anslutning bestäms. Tredje land kan däremot inte ansluta sig till konventionen.

Om konventionen redan har trätt i kraft när en ny medlemsstat ansluter sig, träder den i kraft med avseende på den staten nittio dagar efter det att den staten har deponerat sitt anslutningsinstrument. Om konventionen däremot ännu inte har trätt i kraft vid utgången av denna frist, kommer det att ske för den medlemsstatens vidkommande, som för de övriga enligt villkoren i artikel 24.4. I detta fall kan den anslutande staten avge en förklaring om förtida tillämpning.

Den nya medlemsstatens anslutning är dock inget villkor för att konventionen skall träda i kraft för de medlemsstater som var medlemmar i Europeiska unionen den dag då rådet antog konventionen.

Artikel 26

Ändringar

Denna artikel avser förfarandet för ändring i konventionen.

Ändringar i denna konvention får föreslås av alla medlemsstater som är parter i konventionen och av kommissionen, i enlighet med reglerna i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, men också av verkställande kommittén enligt artikel 18.4 c.

Två olika förfaranden anges beroende på vilket slag av ändring som avses.

Enligt det första förfarandet, som beskrivs i punkterna 1, 2 och 3, skall ändringarna beslutas av rådet, som skall rekommendera att dessa antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

Det andra förfarandet, som beskrivs i punkt 4, innebär ett förenklat förfarande, som gör det möjligt för rådet att på egen hand göra ändringar i formulären i bilagan till konventionen.

Artikel 27

Depositarie och offentliggöranden

I denna artikel utses rådets generalsekreterare till depositarie för konventionen.

Generalsekreteraren skall underrätta medlemsstaterna om alla anmälningar som rör konventionen och säkerställa att de offentliggörs i C-serien i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

FÖRKLARANDE RAPPORT

om protokollet, utarbetat på grundval av artikel K 3 i Fördraget, om Europeiska unionen om Europeiska gemenskapernas domstols tolkning av konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

(Text antagen av rådet den 26 juni 1997)

(97/C 261/04)

I. ALLMÄNNA SYNPUNKTER

1. Vid sitt möte den 2930 oktober 1993 gav rådet i uppdrag åt en arbetsgrupp som kallas Arbetsgruppen för förenkling av översändande av handlingar att utarbeta ett instrument för att förenkla och påskynda förfarandena för översändande för delgivning mellan medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Under arbetet med konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ansågs det nödvändigt att ge domstolen behörighet att tolka dess bestämmelser i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning.

Sedan arbetsgruppen slutfört sitt arbete har det nederländska ordförandeskapet i enlighet med artikel K 6 i Fördraget om Europeiska unionen förelagt Europaparlamentet utkastet till konvention för granskning ⁽¹⁾.

Rådet antog den 26 maj 1997 detta protokoll ⁽²⁾ liksom konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Företrädarna för samtliga medlemsstater undertecknade samma dag dessa instrument.

2. a) Protokollets normativa del grundar sig på bestämmelserna i artikel 177 i EG-fördraget. De bygger i mycket stor utsträckning på artiklarna 14 protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av Brysselkonventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträtts område.

I denna del upprepas särskilt de två sätt för anhängiggörande vid domstolen som anges i 1971 års protokoll.

- b) De närmare bestämmelserna för protokollets ikraftträdande liknar däremot dem som infördes genom första och andra protokollet av den 19 december 1988 om tolkning av konventionen om tillämplig lag på avtalsrättsliga förpliktelser.

Principen om domstolens behörighet slås visserligen fast i föreliggande konvention, men det är i protokollet till den som bland annat villkoren för anhängiggörande vid domstolen bestäms och vilka nationella domstolar som är behöriga att anhängiggöra ärenden vid dem.

Protokollet bör inte träda i kraft före konventionen; konventionen träder i kraft när femton medlemsstater har ratificerat den, protokollet när tre av dessa stater har antagit det.

Enligt dessa villkor kan protokollet tidigast träda i kraft samtidigt som konventionen. Endast domstolarna i en medlemsstat som är part både i konventionen och i protokollet kommer därigenom att kunna begära att domstolen meddelar ett avgörande eller uttalar sig i en tolkningsfråga.

- c) Slutbestämmelserna, till sist, liknar dem som Europeiska unionens råd har föreskrivit för de konventioner som utarbetas inom ramen för avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen. De sammanfaller med slutbestämmelserna i konventionen med förbehåll för nödvändig anpassning.

II. KOMMENTARER TILL ARTIKLARNA

Artikel 1

I artikel 1 upprepas den princip som fastslås i 1971 års protokoll om att ge domstolen behörighet att tolka bestämmelserna i konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i

⁽¹⁾ Yttrande angivet den 11 april 1997 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ Se s. 17 i detta nummer av EGT.

mål och ärenden av civil eller kommersiell natur samt också bestämmelserna i själva protokollet.

Artikel 2

1. I denna artikel anges vilka domstolar i medlemsstaterna som är behöriga att begära ett förhandsavgörande från domstolen i en tolkningsfråga.

Det handlar i första hand om medlemsstaternas högsta domstolar, vilka förtecknas under a i punkt 1.

Förteckningen är uttömmande och eventuella andra högsta rättsinstanser har inte rätt att anhängiggöra ärenden vid domstolen, även om deras beslut skulle få följder på det civila eller kommersiella området.

I andra hand är även medlemsstaternas domstolar, när de utgör överinstans, enligt b behöriga att anhängiggöra ärenden vid domstolen.

Först och främst avses således appellationsdomstolar, utom när dessa utgör första instans, liksom övriga nationella rättsinstanser som avgör ett ärende i egenkap av överdomstol.

De domstolar som utgör första instans är däremot inte behöriga att anhängiggöra ärenden vid domstolen.

2. Förteckningen i punkt a kan ändras på begäran av den berörda medlemsstaten. Detta är en möjlighet som inte förutses i 1971 års protokoll.

En sådan ändring kan visa sig vara nödvändig till exempel i samband med en förändring av domstolsorganisationen i en medlemsstat.

Framställningen skall ges in till rådets generalsekretär i dennes egenskap av depositarie för protokollet. Depositarien skall så snart som möjligt meddela övriga medlemsstater, inbegripet dem som ännu inte är parter i protokollet.

Beslut om ändring av förteckningen fattas av rådet i enlighet med de tillämpliga förfarandereglerna.

När beslut om ändringen väl fattats får den verkan enligt de villkor som rådet anger i sitt beslut till exempel ikraftträdandet av en sådan ändring). På grund av beslutets art har det inte ansetts nödvändigt att medlemsstaterna skall anta beslutet i enlighet med

sina respektive konstitutionella bestämmelser. Särskilda bestämmelser har därför införts, vilka utgör undantag från förfarandet enligt artikel 9 i protokollet när det gäller ändringar i konventionen.

Om en stat som blir medlem i Europeiska unionen ansluter sig till protokollet, skall denna vid deponeringen av sitt anslutningsinstrument ange vilken eller vilka av dess högsta domstolar som har rätt att begära att domstolen skall meddela ett avgörande i en tolkningsfråga (artikel 8.3 och 8.4).

En sådan ordning gör det möjligt för medlemsstaterna, även för dem som inte är parter i konventionen, att kontrollera vilka domstolar som utses och bidrar därmed till att bevara konsekvens i systemet.

Artikel 3

1. Denna artikel, som bygger på artikel 177 i EG-fördraget och motsvarar artikel 3 i 1971 års protokoll om domstolens tolkning av 1968 års Brysselkonvention, avser förfarandet för förhandsavgöranden.

I punkt 1 anges att de i artikel 2.1 a nämnda domstolarna är skyldiga att begära att domstolen beslutar i en fråga om de anser att en tolkning är nödvändig för att de skall kunna döma i saken.

En sådan bestämmelse syftar, i den mån den ålägger de högsta domstolarna en förpliktelse, till att främja en enhetlig tillämpning av konventionen i Europeiska unionens medlemsstater.

2. I punkt 2 i denna artikel föreskrivs att en domstol, när den utgör överinstans, får begära att domstolen meddelar ett tolkningsavgörande, om den förra domstolen anser att det behövs ett beslut i en fråga som uppkommit i ett ärende vid den.

Artikel 4

1. I denna artikel återgas artikel 3 i 1971 års protokoll. Artikeln innehåller bestämmelser om ett andra förfarande, som ger det allmännas högsta representant vid kassationsdomstolarna eller varje annan myndighet som utses av en medlemsstat rätt att begära att domstolen uttalar sig i en tolkningsfråga om ett lagakraftvunnet avgörande, som har meddelats av domstolar i deras stat strider antingen mot den tolkning som gjorts av domstolen eller av den domstol i en annan medlemsstat, som är part i protokollet.

Denna bestämmelse syftar också den till att främja en enhetlig tolkning av konventionen.

Det åligger den behöriga rättsliga myndigheten att bedöma lämpligheten av att begära en tolkning av domstolen i ett sådant fall.

2. Varje medlemsstat, även om den inte är part i protokollet, samt kommissionen och Europeiska unionens råd har dessutom möjlighet att inkomma till domstolen med inlagor eller skriftliga synpunkter när domstolen har fått en begäran om ett tolkningsavgörande.

Artikel 5

I likhet med 1971 års protokoll fastslås i denna artikel principen om att stadgan för domstolen och dess rättegångsregler skall tillämpas.

Artikel 6

I denna artikel anges att inga reservationer får göras till detta protokoll och den föranleder inga särskilda synpunkter.

Artikel 7

I denna artikel föreskrivs att protokollet träder i kraft enligt de regler som Europeiska unionens råd har föreskrivit på området.

För att domstolen skall kunna utöva sin behörighet med minsta möjliga fördröjning skall protokollet träda i kraft nittio dagar efter det att det tredje antagandeinstrumentet har deponerats av en av de femton stater som är medlemmar i Europeiska unionen den 26 maj 1997, dagen för rådets antagande av rättsakten om utarbetande av detta protokoll.

Protokollet kan emellertid inte träda i kraft förrän de femton medlemsstaterna har antagit konventionen om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Konventionen träder enligt artikel 24 i kraft nittio dagar efter det att den medlemsstat som sist fullgör denna formalitet har anmält att de förfaranden dess konstitutionella regler kräver har fullgjorts.

En förtida tillämpning av konventionen i enlighet med dess artikel 24.4 kan inte grunda tolkningsbehörighet för domstolen. Inte ens om alla medlemsstaterna skulle anta protokollet får domstolen rätt att tolka bestämmelserna i konventionen så länge denna inte har trätt i kraft.

Artikel 8

I denna artikel föreskrivs att protokollet är öppet för anslutning av varje stat som blir medlem i Europeiska unionen. Tredje land kan däremot inte ansluta sig vare sig till konventionen eller till protokollet.

Eftersom artikeln avser bestämmelser för anslutning till protokollet föreskrivs i den bland annat förenklade bestämmelser för ändring av den förteckning över högsta domstolar som återges i artikel 2.1a som blir följden av att högsta domstolar utses i den nya medlemsstaten enligt den princip som fastslås i artikel 2.2.

Under tiden mellan deponeringen av anslutningsinstrumentet och ikraftträdandet av protokollet för den anslutande medlemsstaten skall rådet besluta om ändringar, som skall göras i förteckningen över högsta domstolar.

Artikel 9

Denna artikel avser förfarandet för ändring i protokollet.

Endast de medlemsstater som är parter i protokollet samt kommissionen får föreslå ändringar.

Rådet skall rekommendera att medlemsstaterna, i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser, antar de ändringar som rådet beslutar.

Detta förfarande är inte tillämpligt när det gäller en enkel ändring av förteckningen över de högsta domstolarna.

Artikel 10

I denna artikel åläggs rådets generalsekreterare rollen som depositarie för protokollet.

Generalsekreteraren skall till medlemsstaterna anmäla alla underrättelser som rör protokollet och säkerställa att dessa offentliggörs i C-serien i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.